בה שיק בהוריות תשמ"ב – קיבה כנס

מיטב מנישם – לפי הלוח אין סמך כתורה, משום שמינה. והגמ' מן המע"ה. וקי"ל דהרי הוי כתושין ומעשין לי, דאינו מתוקן, ולפי הרגב ניתן פסל בשעת שלו לוי מתוקן במו יתמי, אולם לרמב"ם פסל בכ"ש אינו מתוקן קשה (וכ"ת תוס רבה בר פקלוי 22 דתנ"ל שם). ואפל דלפי הרמב"ם פסל דמי קרקע בקרקע, אינ, דיון אחרה עכ"ל ולא מתוקן. אי כמו שמתרץ הפני מיון דכ' מיטב שבהו, ומשמע דקמשלם מיטב ויש לתקן קרקע, ולמה שכ, הוי שעבוד קרקע ואין נגבין.

ובנוגע לדיון דמי קרקע בקרקע, יש להקשות מהגה אחרונה דהיכו דהוי שדך אור עבדי ליכוי הכ"מ משום קנס, ומיפון לי דמי קרקע קרקע אולם קנס אין צה דמי העבד. ולפי ניתוח מתה שד דהרי איכוי דמיק במלכה, אינו הדמים הוי דמי קרקע. והיינו אינו לה למתני במלכה אמין, אינ. וכ' אמרינ"ל כ"ל.

בה שלומים כ"ע תשמ"ג. ומפה כ' בגמרא שבה נו שם אינ הוי כבר, אפל דהנה אוסר הוי מדין מיגו, ולו מהני לומר כ"ב, דאינו לקנות לו, אי דהוי דין מלתא, והנה אוסר הוי עדיין אחר, ויהני אפ' לומר כ"ב. כ' מתני' ה' אומ"ר. וכ' מס' בנ"מ דה"ל אי אבי אינים אפקיים בשטר, קי' הגרה ומיתוף ביה"ל (ח"ג ס"י מ"ג) דהתם הוי מדין הנה אוסר ולו מדין מיגו.

ולפי זה צה אפל דבהו הנמס בגמ' הבו דמפה כ', הכא שור שמוס והבו אין שור שמוס לפניכ. אולם מהכ' ותוס משמע דהבו הוי מדין מיגו.

ויש לדק איך מיגו הבו מיגו לתלוי מהקמה מ"ק – אם נומר דהקמה מ"ק הוי מדין מחצה – ומ"מ דמחצה הוי בדי ושמו, ומהני מיגו לתלוי, אמ' לומר דהכי הגמ' מן ולומר שפה נו שלקי כ'. ואם נומר דהנה אוסר מהני לתלוי, ניחא. ובל דכ המ"ק יקרי ממנו, לכן מהני אפ' לתלוי.